

standsnings ikke maa iværksættes inden for de af Loven omfattede Arbejdsomraader, medmindre det drejer sig om visse særlige Undtagelsestilfælde.

Spørgsmaalet om Forlængelse af bestaaende Overenskomster eller om Ændring i saadanne er henlagt til Afgørelse hos et Fællesudvalg, bestaaende af 3 Medlemmer fra hver af de 2 Hovedorganisationer.

Som Ankeinstans for Fællesudvalget er nedsat et Arbejds- og Forligsnævn bestaaende af 3 Medlemmer fra hver af de 2 Hovedorganisationer og et Formandskab paa 3 Medlemmer, af hvilke ingen maa repræsentere Arbejdsgiver- eller Arbejderinteresser. Dette Nævn har tillige til Op-gave at træffe Afgørelse i Sager, om hvilke der ikke er opnaaet Enighed i Fællesudvalget, samt paa Omraader, hvor der ikke i Forvejen findes nogen Overenskomst. Paa de sidstnævnte Omraader kan Løn- og Arbejdsvilkaar dog kun fastsættes af Nævnet, naar dette skønnes paakrævet „for at opnaa en af Hensyn til Arbejdsforholdenes rolige Udvikling ønsket Ensartethed i Lønningerne eller en Tilpasning, hvorved saavel Produktionens Omfang og Kvalitet som Antallet af beskæftigede tages i Betragtning“. For saa vidt een af Parterne ikke ønsker Uoverensstemmelsen forelagt til Nævnets Afgørelse, kan den anden Part indbringe Spørgsmaalet om Uoverensstemmelsens Forelæggelse for Nævnet for et særligt af Den faste Voldgiftsret nedsat 3-Mandsudvalg.

Saa vel ved Fællesudvalget som ved Nævnet har Parter, der ikke kan anses for tilstrækkeligt repræsenteret gennem Hovedorganisationernes Medlemmer, Adgang til at foranledige beskikket 2 særlige Medlemmer til Deltagelse i Behandlingen af deres Sag, saaledes at samtidig 2 af de faste Medlemmer udtræder for denne Sags Vedkommende.

Efter Ophøret af den tyske Besættelse har der inden for Arbejderkredse rejst sig et stærkt Ønske om Lovens Ophævelse. Da Regeringen er af den Opfattelse, at Loven under de nuværende Forhold ikke er det rette Bolværk mod Uro paa Arbejdsmarkedet, og da Loven netop blev givet med Hensyn paa Forholdene under den tyske Besættelse, har man overvejet at søge Loven ophævet. Arbejds- og Socialministeriet har herefter ved Skrivelse af 12. Juni 1945 anmodet Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund om at udpege hver tre Repræsentanter til et Udvalg, der med Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet *Erik Dreyer* som Forhandlingsleder skulde drøfte de praktiske Spørgsmaal, der opstaar

i Forbindelse med Lovens Ophævelse, samt overveje, hvorvidt der samtidig bør foretages Ændringer i Lov Nr. 5 af 18. Januar 1934 om Mægling i Arbejdsstridigheder som ændret ved Lov Nr. 96 af 20. Marts 1940, der automatisk træder i Kraft ved Ophævelsen af Lov om Arbejdsforhold.

Af Dansk Arbejdsgiverforening blev der til Repræsentanter i Udvalget udpeget Oldermænd *Esper Eising*, Direktør *Joh. Jensen* og Direktør *A. Houmøller* og af De samvirkende Fagforbund Forbundsformand *Eiler Jensen*, Næstformand *Einar Nielsen* og Forbundsformand *Axel Olsen*.

Som Resultat af Udvalgets Forhandlinger er der foreløbig afgivet den som Bilag til nærværende Lovforslag aftrykte Betænkning af 14. Juli 1945 vedrørende de Praktiske Spørgsmaal, der opstaar i Forbindelse med Ophævelsen af Loven om Arbejdsforhold.

Som udtalt i Betænkningen har der i Udvalget været Enighed om at udskyde Spørgsmaalet om Ændringer i Loven om Mægling i Arbejdsstridigheder til hen paa Efteraaret, saaledes at der bliver Mulighed for at underkaste dette vigtige Spørgsmaal en grundig Overvejelse.

Da Loven som foran nævnt udløber den 31. Oktober 1945, har man efter Stedfundne Overvejelser i Regeringen i Stedet for et Forslag om Ophævelse af Lov om Arbejdsforhold stillet nærværende Forslag om Fastsættelse af visse Regler i Tilslutning til Ophøret af Lovens Gyldighed.

Man skal til Lovforslaget knytte følgende Bemærkninger:

Saa fremt samtlige Overenskomstbestemmelser og Løn- og Arbejdsvilkaar, hvis Forlængelse eller Fastsættelse er sket i Henhold til Lov om Arbejdsforhold, eller hvis Indhold er kædet sammen med Afgørelser, der er truffet med Hjemmel i Loven, mistede deres Gyldighed fra det Tidspunkt, da Lovens Gyldighed ophører, vilde Konsekvensen, som nærmere paavist i Udvalgets Betænkning, blive, at man samtidig med Lovens Ophør vilde staa praktisk talt uden kollektive Overenskomster for Arbejderne i det private Erhvervsliv.

En saadan Situation vilde medføre uoverskuelige Vanskeligheder paa Arbejdsmarkedet, men kan dog heller ikke antages at komme til at foreligge. Det maa nemlig følge af almindelige Retsprincipper, at de med Hjemmel i Lov om Arbejdsforhold forlængede Overenskomster eller fastsatte Løn- og Arbejdsvilkaar forbliver gældende, indtil de opsiges efter de imellem Hovedorganisationerne gældende Forhand-